

вота си, защото жабата ги пази. Обаче, отъ невиделица нѣкѫде, орелътъ ги вижда, спушта се отъ височината и ги задига съ себе си.

Като не разбирашъ дълбокия смисълъ на живота, хората се стремятъ къмъ велики работи, искатъ да направятъ нѣщо, за да увѣковѣчатъ паметта на великитѣ, на заслужилитѣ хора въ свѣта. — Кѫде сѫ тия велики хора? Паметниците имъ седатъ, но кѫде сѫ тѣ? Ще кажете, че има велики хора, има светии, гении, таланти въ свѣта. — Да, цѣлиятъ свѣтъ е пъленъ съ велики хора, съ светии, съ гени и таланти. Ако е въпросъ за светии, тѣ се срѣщатъ навсѣкѫде, но светията трѣба да се отличава отъ обикновенитѣ хора. — По какво? — По степеньта на своята свѣтлина. Дето ходи, той свѣти. Не само неговиятъ путь е освѣтенъ, но и путья на всички, които сѫ въ контактъ съ него. За да запази свѣтлината си, светията никога не трѣба да грѣши. Щомъ грѣши, той не може да се нарече светия. Той може да е светия, но мъртавъ, а не живъ. Природата се нуждае само отъ живи светии. Най-голѣмиятъ грѣшникъ въ свѣта струва повече отъ бюста на единъ светия. Живъ е грѣшникътъ. Той има условия да расте и да се развива. Щомъ расте, той ще се очисти, и единъ денъ ще почне да свѣти, като истински светия. Въ душата и на най-голѣмия престѫпникъ се крие нѣщо добро. Кой човѣкъ е престѫпникъ, това още не може да се каже. Предъ хората нѣкой човѣкъ минава за престѫпникъ, обаче, за невидимия свѣтъ не е престѫпникъ. И Христосъ умрѣ като престѫпникъ. И светиитѣ минаваха за престѫпници. Въпрѣки това, Христосъ бѣше Синъ Божий и възкръсна. Светиитѣ и до днесъ се ползватъ съ почитание. Въ времето на Римската империя светиитѣ минаваха за престѫпници, а следъ това ги признаваха за светии. Значи, има разумни закони въ свѣта, които измѣнятъ възгледитѣ и отношенията на хората. Следователно, който разбира законите въ живата геометрия и математика, той поставя нѣщата на мѣстата имъ. Който не разбира тия разумни закони, размѣства нѣщата и създава вънъ и вѫтре въ себе си дисхармония.

„И тамъ имаше нѣкой си човѣкъ, боленъ отъ 38 години.“ Най-после Христосъ дойде при него и го излѣкува. — Защо идатъ страданията въ свѣта? — За